

Acknowledgement

आत्मनिवेदनम्

अध्यात्मजगति “दर्शन” इति शब्दः सम्यग् परिश्रुतस्तथापि दर्शनगलितार्थविज्ञानं नहि सर्वसुलभम् । स्वानुभूते अभिव्यक्तिरूपेणाविश्वक्रुः आचार्याः नानानामधेयं दर्शनम् । वेदमधिकृत्याविष्कृतं दर्शनमास्तिकदर्शनमिति समेषां सम्मतिः । वेदविरुद्धदर्शनं नास्तिकमिति न सन्देहावसरः ।

प्रस्थानत्रयीमधिकृत्याध्यात्मजगति आशङ्करादाचार्याणां दर्शने प्रवृत्तिः । तैस्तै आचार्यप्रवरैः स्वसिद्धान्तानुसारं दर्शनं व्याख्यातम् । तदनुयायीनां नहि तत्त्वान्वेषणायाऽपि तु स्वमतचिख्यापयिषया वा पुपोषयिषया दर्शने प्रवृत्तिरित्यपि सत्यम् । किन्तु वस्तुतत्त्वाऽन्वेषकरूपेण दर्शनजगति प्रविश्योपदिष्टं “श्रीस्वामिनारायणदर्शनम्” भगवता श्री स्वामिनारायणेन ।

बाल्यकालस्य महति प्रत्युषेऽहं श्रीस्वामिनारायणसम्प्रदाये दीक्षितोऽभुवमपाठिषञ्चैतद् दर्शनविषयान्नैकान् ग्रन्थान् । अतो बाल्यकालादेव सम्प्रदायस्यास्य तत्त्वविवेचनविषयिणि समुत्कण्ठा ममान्तःकरणे विजजृम्भे । अहमुपर्युक्तस्य विश्वविद्यालयस्य संस्कृतविभाग आचार्यपरीक्षां विशेषयोग्यतया सहोत्तीर्णोऽभुवम् । तत्पूर्वं श्रीसम्पूर्णानन्दसंस्कृतमहाविद्यालयतः व्याकरणशास्त्रमेवाध्येष्य शास्त्रीपर्यन्तम् । किन्त्वाचार्यपरीक्षा मया रामानुजवेदान्तमेवाश्रित्य समुत्तीर्णा । अध्ययनसमकालमेव ममेच्छा श्री स्वामिनारायणदर्शने स्वीकृतानां तत्त्वानां स्वरूपरूपगुणभेदादिविवेचनविषयिणि तीव्रा समभवत् । आचार्यपरीक्षाऽनन्तरमनन्तश्रीविभूषितैः गुरुजनैः स्वनामधन्यैः विविधविद्याविद्योतितान्तकरणैः शास्त्रीमहाभागैः श्रीघनश्यामप्रकाशदासजी स्वामी पादैः साकं काले काले विचारचर्चापि प्राचलत ।

विदुषां गुरुजनानामुपसेवनान्मयेदमपि ज्ञातं यत् संसारदवग्धानां जीवानां सकलकलुषसंहरणसमर्थैः भवभयाभितप्तजनभागधेयभावितावतरणैः, समेषां भगवदवताराणामवतारिस्वरूपैः कलितमायामनुषतनुभिर्भगवद्भिः श्री स्वामिनारायणैः श्री सहजानंदाऽपराभिधानैः प्रवर्तितमिदं दर्शनम् । सम्प्रति सम्प्रदायोऽयं नानाशाखासु प्रथितस्तथापि मयात्र मूलमधिकृत्य केवलं तत्त्वविवेचनमेव कृतमस्ति, दर्शनविकासपरम्परोल्लेखपूर्वकम् ।

नास्ति तिरोहितमिदं यत्सम्प्रदायस्यास्य सकलाः मान्यताः वैदिक्यः सन्ति । रहस्यग्रन्थास्त्वस्य सम्प्रदायस्य “वचनामृतम्” श्रीहरिवाक्यसुधासिन्धुः” इत्यादिकाः वर्तन्ते । दर्शनमिदं श्री रामानुजमतानुकरणमेवेति सत्यादपेतम् ।

तत्त्वत्रयेष्वेतेषामीश्वरब्रह्मणां तत्त्वानामन्तर्भावकरणे सति जीवेश्वर-ब्रह्मपरब्रह्मणां स्वरूपस्वभावादिकानां ज्ञाने भ्रान्तयो भवन्तीति । तन्निराकर्तुमेव श्री स्वामिनारायणसम्प्रदाये पञ्चतत्त्वानि स्वीक्रियन्ते ।

यथा तन्तुषु वस्त्रान्तर्भूतं, यथा बीजे वृक्षः यथा चाव्यक्ते जगदिदं तथा शास्त्रेषु दर्शनमिदं दर्शं दर्शं दर्शितमिति न वक्तुं शक्यते, तथापि बीजरूपेणासीदेव । यद्वीजं तदेव भगवता श्री स्वामिनारायणेनाविष्कृतं चिन्तनजलसिञ्चनेन । यद्वा कच्छपी स्वसूतान् दृष्टिमात्रेण पुष्पाति तद्वदिदं दर्शनं पुष्टिमाप भगवतः श्री स्वामिनारायणस्य पुरस्ताद् तेषामनुकम्पयेति न सन्देहावसरः । अत्रोपश्लोकितां तत्त्वपञ्चकनिर्णयात्मकं दर्शनम् । यथा षट्पाद् सर्वेभ्यः सुमनेभ्यः सारमादत्ते तथैवात्र सर्वेभ्यः दर्शनेभ्यः सारं संगृह्य मधुरूपमिदं दर्शनमाविष्कृतमित्यपि नात्मश्लाघा । उपनिषद्निगूढानि जीवेशमायाब्रह्मपरब्रह्मतत्त्वानि नः नः पूर्वाचार्याः प्राचीकशन । परमरूपेण साकं तत्त्वे निनिर्णिषुणामयमधिकमुपकृतं करोति । अप्रतिपत्तेरन्यथाप्रतिपत्तेश्च निरसनायावश्यमादरणीयमिदं दर्शनम् ।

समेषु दर्शनेषु जिज्ञास्यतया प्रतिज्ञातस्य-प्रतिपाद्यस्य वात्र तर्कानुगृहीतश्रुतिस्मृतिभ्यां सहानुभूत्या समर्थनम् ।

वस्तुतः सिद्धान्तोऽयं पूर्णरूपेण वैदिकोऽस्तीति प्रतिपादनाय ममायं लघुयत्नो विदुषामग्रे । दर्शनमिदं गुर्जरग्रन्थैस्तु समृद्धमेवास्ति । अस्ति च नानाग्रन्थाः गिरिवाणगिरायामपि तथापि यत्र यत्र काठिन्यमनुभूतं तत्र तत्र नैकविधमविस्मरणीयं सहाय्यमकार्षुः स्वनामधन्याः दर्शनदक्षाः निर्देशकाः डॉ. श्रीहरिप्रसादमहाभागाः । तेषां निदर्शनानुसारेण मया श्री स्वामिनारायणदर्शनाभिमततत्त्वनिरूपणं कृतमस्ति । पुनश्चात्र निवृत्तप्राचार्यैः साकेतस्थैः श्रीशिवप्रसादमहाभागैरपि निर्दिष्टोऽयं पुनः पुनस्तदर्थं तेषामपि कृतज्ञोऽहम् । यावदपेक्षितं तावत्सहाय्यमाप्तं श्रीमतां संस्कृत महाविद्यालयस्य प्राचार्याणां (एम.एस.युनिवर्सिटी-वडोदरा) श्रीयोगेशभाइ ओझा महाभागानाम् । स्वदर्शनदक्षाः शा. स्वामी सुब्रतवल्लभदासाः स्वसूचनैर्मा कृतार्थीचकार । डॉ. आर.टी. सावलिया-अहमदाबाद, डॉ.नीलाम्बर प्रभाकर देवता-बडौदा, डॉ. राजेन्द्र चोटलिया, संस्कृतभवनम्-राजकोट, एतेषामाभारं पुनः पुनः प्रदर्शयामि ।

परितापविषयोऽयं नास्मदीयानां साम्प्रदायिकानां विदूषां दर्शनोत्कर्षाय प्रवृत्तिः । नैकाधिकग्रन्थानां तत्त्वमीमांसया दर्शनप्रदर्शनं शक्यते विदूषां पुरस्तात् । कस्माद्धेतोः सारस्वता अप्येतत् कार्यं न चक्रुरिति में महदाश्चर्यम् । नितान्तमावश्यकं कार्यमिदमिति न सन्देहावसरः, येन दर्शनजगति साङ्गोपाङ्गं श्री स्वामिनारायण दर्शनस्यालोको भवेत् । दर्शनालोकवितानाय ममायं विनम्रः प्रयत्नः शोधग्रन्थरूपेण ।

शोधप्रबन्धेऽस्मिन् मल्लिनाथकृता प्रतिज्ञा “नामूलं लिख्यते किञ्चिन् न च मूलमुपेक्ष्यते ” चरितार्था भवेदिति गुरुणामनुशासनम् । अन्यच्च सिद्धसरस्वतीनः मनीषिणः दुरुहया गिरया व्यवहरन्ति लिखन्ति चेति नाविज्ञातम् तत्रापि वेदान्तग्रन्थेषु बाहूल्येन काठिन्यं दरीदृश्यते । अत्र शोधप्रबन्धे यथाशक्ति सरलया बोधगम्यया गिरया लेखनाय यत्नो मदीयः । यत्नेऽस्मिन् कियद् साफल्यमिति पाठकविद्वांस एव वक्ष्यन्ति ।

यद्यपि कार्यमिदं मया यावच्छक्यं तावदस्ति कृतं समीचीनं तथापि “गच्छतः स्वल्पं क्वापि भवत्येवेतिरीत्या क्षतीनां लाभे विद्वांसः समीकरिष्यन्तीति मदीयहृत्पद्मे विस्त्रम्भः । ममानेन यत्नेन विद्वांसस्तुष्टाः भविष्यन्ति यदा तदा मम यत्नो सफलीभविष्यन्तीति ।

विदुषां वशंवदः
स्वामी सन्तवल्लभदासः